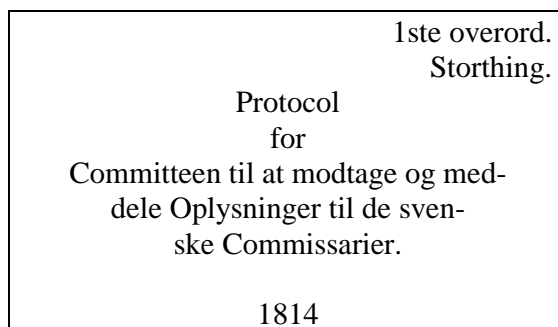

Forhandlingskomiteens protokoll¹

Etikett på protokollens perm:

Protokollen består av 182 blad, dvs. 364 sider som er upaginert. De første 73 sidene er beskrevet, resten er blanke.

[Tittelside:]

Protocol

for den af Norges overordentlige Storthing
udvalgte Committee til at modtage
Oplysninger af og meddeele Oplysninger
til Hans Svenske Majestæts Commissarier.

¹ Trykt hos Alin, bilag 93, side 286-305.

[Fra og med side 2, dvs. første oppslag, er protokollen ført slik at det svenske forslaget til revidert grunnlovstekst, med norske synspunkter på disse, står på venstre side og de svenske kommissarienes synspunkter og svar på høyre side.]

Aar 1814 den 17de October om Formiddagen Kl. 9 samledes den til at indhente Oplysninger af og meddele samme til Hans svenske Majestæts Commissarier af Storthinget udvalgte Committee i Christiania Cathedralskoles Værelser, for sammesteds at raadslaae om de Puncter, over hvilke man for Øjeblikket fandt det nødvendig at forlange Oplysning. De Puncter, hvortil man for Tiden blev enig om at holde sig, ere følgende:

1) [Forsl. § 1.]² Der er vel ingen Tvivl om, at jo Udtrykket udelelig i det svenske Forslags 1ste § medfører, at intet, der for nærværende Tid udgjør en integrerende del af Norge, skal paa nogensomhelst Maade kunne afhændes eller bortbyttes?

2) [§ 22.] Hva forstaaes ved de i § 22 omtalte civile og gejstlige Embedsmænd i de højere Poster, og kan det ikke forblive ved Grundlovens § 22?

3) [§ 17 cfr 28.] Det kunde være godt, om det i de Instructioner § 28 omtaler, indførtes. at de i Kongens Fraværelse vare berettigede til at give interimistiske Handels- og Politielove.

4) [Forsl. § 23.] Hvorfor har Forslagets § 23 udeladt en Del af Grundlovens Bestemmelse, og ansees disse Udeladelser saa nødvendige, at Foreningen ej uden dem kan komme i Stand?

5) [Forsl. § 25.] I Tilfælde af Krig, hvorvidt Landmagten maae udtrages over Rigets Grændser, naar den skandinaviske Halvøe ikke er bleven angreben, om Kongen af Sverrig da er berettiget til at udtrage [-]³ over Rigets Grændser saa stort et Antal norske Tropper, som han for godt synes, eller hvilke Indskrænkninger der kunde finde sted? ⁴ [-]⁵ om Fredrikstads og

Ved Committeeens Samling med de Svenske Commissarier besvarede disse Puncterne saaledes:

1) De Svenske Commissarier erklærede at tage det i samme Mening, og at der aldrig har været Spørgsmaal om Afstaaelsen af nogen Del af Norge.

2) Commissarierne have intet mod, at der bruges samme Benævnelse som i den eidsvoldske Commission.²¹

3) Herimod have Commissarierne intet at erindre, og foresloge endogsaa at forevise Udkastet til de udfærdigende Instructioner paa Storthinget.

4) Grunden til Udeladelsen var, at, da Kongen af Sverrig altid har udøvet den ret at adle som et blot Middel for at belønne, vilde det have været upassende, om han i et Forslag til den Norske Nation ikke havde forbeholdt sig denne Ret, da det i saa Fald kunde synes, som han ikke vilde lønne Fortjenester i Norge. Men, naar Nationen ønsker, at Udeladelserne ej skulle finde Sted, kan der intet være derimod.

5) Commissarierne erklærede at kunne forsikre Committeeen, at Kongens Magt i saa Henseende ej vil blive misbrugt; men at en Bestemmelse desangaaende vilde være upassende i en Grundlov, og betage Nationen den Anseelse og Frygtelighed i Fremmedes, i Særdeleshed Ruslands, Øjne, som den ellers vilde have. Endvidere erklærede de, at det

² Tekst i klammer, er i protokollen skrevet i venstre marg.

³ Strøket: alle[?]

⁴ Innskutt med en annen hånd: Da Storthinget alene beholder Ret til at bevilge de til Armeens Underholdning fornødne Pengesummer; saa har samme det ogsaa i sin Magt hermed at hindre store Armeers Udskrivning. Iøvrigt vil tilstaaes, at Kongen uden Storthingets Samtykke hverken kan forøge eller formindske Armeen, i

de øvrige Fæstninger og Steder skulle besættes med svenske Commandanter eller Tropper og hvorfra Lønningerne til disse skulle tages? Om Søemagtens Størrelse og Anvendelse? Om det norske Flag? Ifald nogen Forøgelse eller Formindskelse af Armeens Størrelse skulde foretages, at da dette ej skede uden Storthingets Minde.⁶

6) [Forsl. § 64.] Om Norge skal have sit særskilte Pengevæsen og sin egen Banque? Hvorfor har man i § 64. lit. e udeladt noget?

7) [Forsl. § 65.] Skal Forslagets § 65 forstaaes saaledes, at Kongen skal have Del i [-]⁷ den her omtalte Lov paa samme Maade som med Hensyn til andre Love? Ansees i alt Fald denne §s Bestemmelse som væsentlig nødvendig for Foreningen?

8) [Forsl. § 82.] Menes ved den Ret, Kongen provisorisk vil udøve om Svenskes Ansættelse i Norske Embeder, blot, at han har Ret til at udnævne en Svensk til Statholder?

8

aldrig har været Sverrigs Hensig at desarmere den norske Nation, men at Øjemedet af den Proclamation, som kunde synes at sigte did, blot var at formindske Tjenesteaaene, som ere flere i Norge end i Sverrig. Den sidste Punct under dette No. troes ingen Hinder at kunne være i. Hva Fæstningernes Besættelse af Svenske angaaer, da tør Commissarierne forsikkre, at samme efter Foreningen snart vil ophøre; men at indgaae noget Vilkaar derom, gaaer ej an. De tillagde imidlertid, at de vel indsaae, at saadanne Garnisoner ej kunde være nogen Garantie for Sverrig; men, at, saalænge Sverrig holdt Fæstningerne besatte, gjordes det blot af politiske Grunde, og ere de overbeviste om, at, hvis det fordres til Gjengjæld, ville vist norske Tropper faae Tilladelse til at besætte et par svenske Fæstninger. I Henseende til Flaget anmærkede de, at det vilde, for at bevare Freden med de barbariske Magter, være meget bekostligere, om der var 2 særskilte Flag; derimod syntes det passeligt, at begge Flag forenedes.

7) 8) Commissarierne ere overbeviste om, at, ifald det kan tjene til Nationens Beroligelse, vil Loven om gjensidig Borgerret for Svenske og Norske vistnok blive forelagt nærværende Storthing, [-]²² til Eftersyn, og at Kongen indtil Loven er given, vist nok kun sparsomt vil benytte den Ret at ansætte Svenske til Embedsmænd i Norge. Fogder og Lensmænd,²³ skulle imidlertid blot være norske.

No. 6) Norge beholder sit eget Pengevæsen og sin egen Bank, ifald Folket selv vil. Udeladelsen er blot skeet af Glemsomhed. 9) Endelig erklærede Commissarierne, at de

Overensstemmelse med den svenske Constitution. For Resten har Kongen ifølge Grundlovens § 25 og 26 høieste Befaling over Tropperne samt Ret til at sammenkalde dem, forkynde Krig og slutte Fred.

⁵ Strøket: hvorledes

²¹ Trolig feilskrift for: Constitution

⁶ Usikker lesning.

⁷ Strøket: Beslutningen om Naturalisation

⁸ Tilføyd med en annen hånd: 9) [§ 75, b, c, d.] Om Norges Pengevæsen.

10) [e,] Om Grunden til den Udeladelse, at [strøket: Kongens] den kong[e]li[g]le Families Appanage ei maa bestaae i faste Eiendomme. Svar. Denne udeladelse er en blot Glemsomhed, og Tilsetningen maa gjerne blive i sin Kraft.

²² Strøket: samt at Kongen imod [?]

²³ Tilføyd med en annen hånd: og Toldbetjente

Aar 1814 den 18 Oct. om Aftenen Kl. 8 var Committeeen atter samlet, da man blev enig om at indhente nogen Oplysning om følgende Puncter:

1) Om Indigenatsrettens Meddelelse til Svenske og andre Fremmede.

2) Om Kongens Magt over de norske Tropper, samt til med svenske Tropper at besætte norske Steder og Fæstninger, angaaende hvad Tid de svenske Tropper, som nu ere i Norge, kunne ventes at begive sig tilbage, og at svenske Tropper ingenlunde maae kunne besætte andre Steder og Fæstninger i Norge end de, af hvilke de for Tiden ere i Besiddelse.

3) Angaaende den Forandring i Forslaget, at

ansaae Hovedspørgsmaalet om selve Foreningen saa snart mueligen at burde afgjøres.

Commissariernes Svar løde saaledes:

1) Commissarierne erklærede, at, ligesom de forhen have lovet, at et Forslag til Loven angaaende Naturalisation skulde blive nærværene Storthing forelagt, saadant som det vil blive forelagt næste Storthing til Antagelse, saaledes vare de ogsaa overbeviste om, at det ingen Vanskelighed vilde have at faae vedtaget, at Kongen, indtil denne Lov kommer i Stand, ingen Naturalisation meddeler uden i Overenstemmelse med dette Forslag. Dette var alt, hva de troede i denne Henseende at kunne tilstaaes; dog tillagde de, at det ingenlunde var Hans Majestæts Hensigt at lade Landet oversvømme med svenske Embedsmænd. ²⁴ Senere [-]²⁵ tilstode de, at indtil en Lov angaaende Naturalisation kunde bringes i Stand, kunde Naturalisation kun kunne meddeles af Storthinget, dog at Kongen har et Veto; men, naar intet Storthing existerede paa den Tid, Kongen ønskede at forunde nogen Naturalisation, [-]²⁶

2) Hva den Tid angaaer, inden hvilken de svenske Tropper skulde forlade Norge, svarede de, at de ingen Autorisation havde til at bestemme saadan Tid; men at de dog vare temmelig overbeviste om, at de ej ville forblive her længe, ligeledes at Aggershus Fæstning ikke blev besat, hvilket sidste de torde forsikre ikke som et Vilkaar for Foreningen, men som noget, Kongen vist gjerne vilde indrømme, samt at Grændsefæstningerne snart ville blive sprængte. Iøvrigt troede de sig ogsaa forvissede om, at ingen svenske Tropper skulde komme enten til Bergen eller Trondhjem.

²⁷

²⁴ Tilføyd med en annen hånd: ligesom tilforn med Danske

²⁵ Strøket: tillagde

²⁶ Strøket: skulde det kunne ske provisorisk paa Storthingets forventede Approbation. Erstattet med følgende, skrevet med en annen hånd: skulde og maatte Antallet blive meget indskrænket og nøie rette sig efter den [strøket: næste] her paa Storthinget foreslagne Lov. En saadan Lov vil i Sverrige ligeledes[?] ved næste Rigsdag blive foreslaaet, og staaer med den nys anførte i umiddelbar forbindelse.

²⁷ Punkt 3 er ikke bemærket i spalten for kommissarenes svar.

Kongen skal beskikke Ordførere i Odels- og Lagthinget.

4) Om Hans Svenske Majestæt ikke skulde være tilbøjelig til for det første blot at slutte en militair Forbindelse med Norge.

Aar 1814 den 27de October forsamledes den Comitté, som er udnævnt til at underhandle med de Kongelige svenske Commissarier angaaende de Forandringer som ere nødvendige at maatte foregaae i Kongeriget Norges Grundlov, dateret 17de May 1814, i Anledning af dette Riges Foreening med Konge-Riget Sverrig under een Konge, overensstemmende med de af Stor Thinget tagne Beslutninger. Disse bleve derefter forelagte de Herrer Commissarier i § Følge med forbemeldte Grundlov, confereret med de indgivne Forslag, og saaledes som de af Storthinget ere blevne vedtagne.

Om StatsFormen og Religionen

§ 1

Kongeriget Norge er et frit, selvstændigt, udeleligt og uafhængeligt Rige, foreenet med Sverrig under een Konge. Dets Regjerings Form er indskrænket og arvelig monarkisk.

§ 2.

forbliver som i Grundloven.

§ 3.

Den udøvende Magt er hos Kongen.

§ 4.

forbliver som i Grundloven.

§ 5, 6 og 8.

Arve-Følgen er lineal og agnatisk, saaledes som det findes bestemt i den af Sverrigs Stænder besluttede og af Kongen antagne Successions Ordning dateret 26 September 1810; blandt Arveberettigede regnes ogsaa den Ufødte, der strax indtager sit tilbørlige Sted i Arve Linien, naar han efter Faderens Død fødes til Verden.

§ 7. 6.

Naar en til Sverrigs og Norges foreenede Kroner arveberettiget Prinds fødes, skal hans Navn og Fødsels Tiid tilkjendegives førstholdende Stor Thing og antegnes i dets Protocol.

4) Propositionen heraf er stridende mod § 1 i Forslaget, og Commissarierne erklære bestemt, at en saadan Proposition kunde give Anledning til, at de strax opsagde Vaabenstilstanden og rejste bort.

antaget. § 1.

antaget. § 2.

antaget. § 3.

antaget. § 4.

antaget. § 5.

antaget. § 7-6.

§ 8.
indtaget i § 5.

§ 9.
Er ingen arveberettiget Prinds til, kan Kongen foreslaae sin Efterfølger for Norges Stor Thing paa samme Tiid som for Sverrigs Stænder; saa snart Kongen har fremsats sit Forslag, skulle begge Folks Repræsentanter af deres Midte udkaare en Comitté der har Ret til at bestemme Valget, hvis Kongens Forslag ikke ved Stemme Flerhed bifaldes særskilt af hvert Folks Repræsentanter. Antallet af Medlemmerne i den Comitté, som skal bestaae af lige Mange fra hvert Rige, og den Orden som bør følges ved Valget, fastsættes ved en Lov som Kongen paa samme Tiid foreslaaer for næste Stor Thing og Sverrigs Riges Stænder. Af den samlede Comitté udtræder een ved Lodkastning.

§ 10.
Kongens Myndigheds Alder fastsættes ved en Lov, der gives efter Overenskommelse mellem det norske StorThing og Sverrigs Stænder, eller, hvis de derom ej kan foreenes, ved en af begge Riger udnævnt Committé med de i 9 § anførte Bestemmelser. Saasnart Kongen har opnaaet den lovbestemte Alder, erklærer han sig offentlig for at være myndig.

§ 11.
Saasnart Kongen som myndig tiltræder Regjeringen, aflægger han, enten mundtlig eller skriftlig ved den han dertil beskikker, for Stor Thinget følgende Eed:
Jeg lover og sværger o. s. v.

8-7.
antaget.

§ 9-8 antaget
[-]²⁸

§ 10-9.
antaget.

§ 11-10.
antaget.
I Henseende til Slutningen af §en som bestemmer at Stor-Thingetskal aflægge Troeskabs-Eed til Kongen, ansaae de Kongelige Commissarier det nødvendigt, at denne Eed aflægges deels fordi Kongen skal aflægge Eed og altsaa bør have en lige højtidelig Forsikkring af Nationen, og deels fordi den aflægges af Stænderne i Sverrig; Det antages imidlertid som tilstrækkeligt at StorThinget aflægger Eeden paa hele Nationens Vegne, dog Embeds-Classen²⁹ undtagen³⁰, men Bestemmelsen kan gjerne nu udelades af Constitutionen og siden bringes i

²⁸ Strøket: De Kongelige Commissarier [strøket: paatvivle ikke at jo] antage at Antallet af Comittees Medlemmer [strøket: vil] bliver lige for begge Riger; de tør endog forsikre at dette vil blive Tilfældet; imidlertid maa dette skee fra Hans Majestæts Side efter Overenskomst med Sverrigs Riges Stænder, og kan altsaa ikke her udtrykkeligen fastsættes. Iøvrigt antages denne §.

²⁹ Tilføyd med en annen hånd: og de Militaire

³⁰ Tilføyd med en annen hånd: som særskilt aflægger Eeden

	Forslag paa den ved Constitutionen bestemte Maade.
§ 12. forbliver som i Grundloven.	§ 12. antaget.
§ 13. Forslaget § 12 følges ”store” udelades.	§ 13. antaget.
§ 14. udgaaer af Grundloven.	§ 14. udgaaer.
§ 15. Forslagets § 4 følges.	følges.
§ 16. forbliver som i Grundloven.	antaget.
§ 17. forbliver som i Grundloven.	§ 17. antaget. De Kongl. Commissarier forbeholde blot de i §§§ 77, 78 og 79 fastsatte Bestemmelser.
§ 18. forbliver som i Grundloven med dette Tillæg: ”Stats Cassen forbliver i Norge og dens Indtægter anvendes allene til Norges Tarv.	§ 18. antaget.
§ 19. forbliver som i Grundloven.	§ 19. antaget.
§ 20. forbliver som i Grundloven.	§ 20. antaget.
§ 21. Kongen vælger og beskikker, etter at have hørt det norske StatsRaad, alle civile geistlige og militaire Embedsmænd; Disse sværge Constitutionen og Kongen Lydighed og Troeskab. De Kongelige Prindser maae ei be[-] ⁹ klæde civile Embeder; dog kan Kronprindsen eller hans ældste Søn udnævnes til Vice Konge, saafremt de have naaet Myndigheds Alder. NB. Denne sidste Periode forudsætter at Stor Thinget samtykker i at en Vice Konge kan udnævnes.	§ 21. antaget.
§ 22. forbliver som i Grundloven med Tillæg: ”Rigs Statholder og norsk StatsMinister”	§ 22. antaget.

⁹ Strøket: tjene

forudsat at Stor Thinget samtykker i at disse Embedsmænd kunne udnævnes.

§ 23.
forbliver som i Grundloven.

§ 24.
forbliver som i Grundloven.

”Til at lønne disse” o.s.v. udgaaer.

§ 25.
Kongen har højeste Befaling over Rigets Land og Søemagt. Den maa ikke forøges eller formindskes uden StorThingets Samtykke. Den maa ikke overlades i fremmede Magters Tjeneste, og ingen fremmede Magters Krigs Folk, undtagen Hjelpe Tropper mod fiendtlig Overfald, maae inddrages i Riget uden Stor Thingets Samtykke. I Freds Tider maae aldrig andre end norske Tropper være i Norge, og ingen norske Tropper i Sverrig, men naar Sverrigs Grændser eller Kyster angribes, skal den halve Deel af Norges organiserede Land Magt kunne bruges i Sverrig, og naar Norge angribes, da skal Sverrig komme Norge til Hjælp med saamegen LandMagt som den halve Deel af den norske LandMagt udgjør. En større gjensidig Hjælp skal af Norge ikke gives eller modtages, uden Stor Thingets Samtykke; ej heller maae norske Tropper, uden StorThingets Samtykke bruges uden for Sverrigs Grændser.

Den norske Flaade skal have sine Værfter, og i Freds Tid sin Station eller Flaade Havn i Norge; Norske Krigs Skibe skulle ikkun besættes med norske Søe Folk, og norske Søe Folk ikkun udcommanderes til norske Skibes Besætning. – Uden StorThingets Samtykke maa ej meer end den halve Roe Flotille udcommanderes fra de Norske Havne og Kyster.

§ 26.
forbliver som i Grundloven.

§ 27.
forbliver som i Grundloven.

§ 28.
Forandres til flere §§ af saadan Indhold:
1., Kongen vælger selv et Raad af norske Borgere, som ikke ere yngre end 30 Aar. Dette Raad skal i det mindte bestaae af 1 Statsminister og 7 Medlemmer. Ligeledes kan Kongen

§ 23.
antaget.

§ 24.
antaget.

§ 25 og 26. antaget. efter de Redactions Anmærkninger, som ere tilføjede i Kgl. Commissariers Dictamen.

§ 27.
antaget.

§ 28.
1. antaget.

beskikke en Vicekonge eller en Statholder. Vicekonge kan kun Kronprindsen eller hans ældste Søn være, men ei førend de have opnaaet den for Kongen bestemte Myndighedsalder. Til Statholder udnævnes enten en Normand eller en Svensk. Kongen fordeler Forretningerne blandt Statsraadets Medlemmer, saaledes som han det for tjenligt eragter. Til at tage Sæde i Statsraadet kan Kongen eller i hans Fraværelse Vicekongen, eller Statholderen i Forening med Statsraadet ved overordentlige Leiligheder foruden Statsraadets sædvanlige Medlemmer tilkalde andre norske Borgere, kun ingen Medlemmer af Stortinget. Fader og Søn eller to Brødre maa ei paa samme Tid, have Sæde i Statsraadet.

2., Under Kongens Fraværelse, overdrager han Rigets indvortes Bestyrelse i de Tilfælde, han selv foreskriver, til Vicekongen eller * Statholderen, tilligemed i det mindste 5 af Statsraadets Medlemmer. Disse skulde føre Regjeringen i Kongens Navn og paa hans Vegne, de skulle ubrødelig efterleve saavel denne Grundlovs Bestemmelser, som de særskildte dermed overeensstemmende Forskrifter, som Kongen i Instruction meddeler dem. Om de Sager de saaledes afgjøre, have de at indsende en underdanig Indberetning til Kongen. Forretningerne afgjøres ved Stemmegivning, hvorved i Tilfælde af at Stemmerne ere lige, Vicekongen eller Statholderen eller i deres Fraværelse det første Medlem af Statsraadet, har 2de Stemmer.

3. Naar Kongen er nærværende, ophører vice Kongens Function. Er ingen vice Konge, men en Statholder, ophører ligeledes dennes Function, da han i saa Tilfælde blot er den første Statsraad.

4. Hos Kongen forbliver stedse, under hans Ophold i Sverrig, den norske Statsminister og tvende af Statsraadets Medlemmer, hvilke sidste aarligen omskifte. De have de samme Pligter og den samme constitutionelle Ansvarlighed, som den i Norge værende Regjering, og ¹⁰ i deres Overværelse [-]¹¹ * skulde de norske Anliggender afgjøres af Kongen, [- *]¹² * Den norske Statsminister andrager Sagerne og

2 antaget.

* RigsStatholderen ansees at være en mer passende Benævnelse, da der i Sverrig gives Statholdere og OverStatholdere over enkelte Districter eller Byer.

3 antaget.

4 antaget med nedenstaaende Tillæg.

NB: * allene.

* Alle Andragender fra norske Borgere til Hans Majestæt skulde først indleveres til det³¹

¹⁰ Tilføyd: ikkun

¹¹ Strøket: allene

¹² Strøket: men. ingen norske Sager maae paa dend Maade afgjøres med mindre det i Nørge værende Statsraads Betænkning derom er afgivet. [tilføyd, og deretter strøket:] dog det Tilfælde undtagen at vigtige Hindringer maatte forbyde det.

³¹ Rettet til: den

bliver ansvarlig for Expeditionernes Overensstemmelse med den fattede Beslutning.

5. Vice Kongen skal boe inden Riget og maae ikke opholde sig udenfor det længere end 3 Maaneder om Aaret.

§ 29.

Vedbliver efter Grundloven og tillægges §s Slutning: ”I de norske Sager, som afgjøres i Sverrig /: §: ./ maae ingen Beslutning tages med mindre enten den norske Statsminister og een norsk Statsraad eller begge de norske Statsraader ere tilstæde.”

§ 30.

Vedbliver med den Forandring, at der istædet for: ”Kongens i Statsraadet fattede Beslutning”, sættes: ”den i Statsraadet fattede Beslutning”.

§ 31.

Vedbliver med den Forandring i første Periode: ”som Kongen om han er tilstæde eller i andet Fald den der har Forsædet i Statsraadet, i Forening med de øvrige Statsraader dertil constituerer” – ligeledes bør der i sidste Periode istædet for: ”af Kongen”, gøres samme Forandring, som ved første Periode.*

§ 32.

Vedbliver uforandret, men tillægges i Slutningen: ”og kan af Odelstinget sættes under Tiltale for Rigsretten

§ 33.

Denne § i Grundloven udgaaer og i dens Sted indføres følgende:
”Saavel den norske Statsminister, som de to norske Statsraader, der følge Kongen, have Sæde [-]¹³ og delibererende Stemme blant de¹⁴

norske [-]³² Regjering og forsynes med Sammes Betænkning forinden de afgjøres. I Almindelighed maae ingen norske Sager afgjøres uden at den i Norge værende Regjerings Betændkning er indhentet, med mindre [-]³³ vigtige Hindringer maatte forbyde saadant.

5. antaget.

§ 29.

antaget.

§ 30.

antaget.

§ 31.

antaget.

*

i sidste Tilfælde skeer ufortøvet Indberetning derom til Hans Majestæt, som afgjør om de skulle vedblive denne Function.

§ 32.

antaget.

ønskes at maatte udgaae da Bestemmelse derom findes i den 83 §, og altsaa her er overflødig.

§ 33.

antaget.

¹³ Strøket: og Stemme i det

¹⁴ Strøket: t

svenske Statsraader, naar [-]¹⁵ der forhandles Gienstande, som angaar begge Riger. I saadanne Sager bør tillige [-]¹⁶ den i Norge værende Regjerings Betænkning indhentes, med mindre Sagerne udfordre saa hastig Afgiørelse, at Tid dertil ej [-]¹⁷ gives.

§ 34 og 35.

I disses Sted antages 33te § af de svenske Commissariers Forslag, dog at sammes Slutning tilføyes: ”da han bør være ansvarlig for Expeditionens Overeensstemmelse med den Protocoll, hvori Resolutionen er indført.”

§ 36.

Vedbliver efter Grundloven, men Ordet: ”til Norge”, udelades.

§ 37.

Vedbliver, efter Grundloven.

§ 38.

Ingen Prinds af Blodet maae gifte sig uden Kongens Tilladelse; handler han derimod har han fortabt Ret til Thronen.

§ 39.

Vedbliver, efter Grundloven.

§ 40.

Udgaaer af Grundloven.

§ 41.

Er Thronfølgeren ved Kongens dødelige Afgang endnu umyndig, skulle, om Dødsfaldet skeer i Sverrig, de derværende norske Statsraader, tilligemed den norske Statsminister, strax sammentræde med et lige Antal svenske Statsraader og en af de svenske Statsministre, og, om Dødsfaldet skeer i Norge, de der hos Kongen værende svenske Statsraader tilligemed en svensk Statsminister strax sammentræde med et lige Antal af det norske Statsraads Lemmer, og fælles udfærdige Indkaldelse til Storthing i Norge og Rigdag i Sverrig. Indtil begge Rigers Repræsentanter ere forsamlede, og have anordnet Regjeringen i Kongens

§ 34 og 35.

antaget.

§ 36.

antaget.

§ 37.

antaget.

§ 38.

proponeres at ikkun de i Successions Ordningen omtalte Tilfælde berøres.
antaget.

§ 39.

antaget.

§ 40.

udgaaer.

§ 41. maa forandres.

I Følge den svenske Constitution skal Riget bestyres af 13 Personer. Commissarierne ere eenige i at Antallet af det svenske og norske Personale som skal forestaae Regjeringen bliver lige, men Antallet vilde i saa Fald blive for stort, og det indstilles derfor at Bestemmelsen herom udstaaer indtil det næste Storthing og den næste Rigsdag under Betingelse af Ligheds Principet, saavel for den nærværende som den tilkommende Tiid.

³² Strøket: Statsraad

³³ Strøket: ej heller Andragende fra Norske Borgere til Hans Majestæt

¹⁵ Strøket: sammestæds

¹⁶ Strøket: det Norske Statsraads

¹⁷ Strøket: levnes

Mindreaarighed, forbliver dette saaledes sammensatte norske og svenske Raad i det Rige, hvor Dødsfaldet er indtruffet, og forestaaer i Kongens Sted begge Rigers Regjering, med Iagttagelse af deres gjensidige Grundlove.

* De samme Forholdsregler skulle finde Sted, saa ofte det, ifølge den svenske Regjeringsform, tilkommer det svenske Statsraad, i Egenskab af Statsraad, at føre Regjeringen. Saasnart foranførte sammensatte Raad er traad sammen, skulle dets samtlige Medlemmer kaste Lod om, hvis Stemme iblandt dem skal, i Tilfælde af lige Stemmer, være den afgjørende.

§ 42.

Valget af Formyndere, som skulle bestyre Regjeringen for den umyndige Konge, skal foretages efter samme Regler, og paa samme Maade, som er foreskrevet for Valget af Thronfølger. /: § 9. ./

§ 43.

udgaaer af Grundloven.

§ 44.

De, som ifølge §§ 41 og 42 forestaae Regjeringen skulle, om Regjeringen føres i Norge, for det norske Storting, og, om den føres i Sverrig, for de svenske Stænder aflægge følgende Eed: Jeg lover, etc. ./ ligelydende med den i Grundlovens 44de § indførte Eed ./ Holdes ej Storting eller Rigsdag paa den Tiid, nedlægges Eeden skriftlig i Norges og Sverrigs Statsraad, igjentages siden paa næste Storting eller Rigsdag.

§ 45.

vedbliver efter Grundloven.

§ 46.

Efterlade Vedkommende, overeensstemmende med 41de §, strax at sammenkalde Stortinget, da paaligger det Høyesteret, som en ubetinget Pligt, saasnart 4re Uger ere forløbne, at foranstalte denne Sammenkaldelse.

§ 47.

Bestyrelsen af den umyndige Konges Opdragelse bør, hvis hans Fader ej derom har

*NB

bliver staaende. efter Storthingets Beslutning.

§ 42. antaget.

§ 43.

udgaaer.

§ 44.

antaget, under Betingelse at det svenske [-]³⁴ Formynderskab aflægger Eeden for de svenske Stænder og det norske Formynderskab for Stortinget, og skal det fælleds Formynderkab bestaae af lige mange Personer fra hvert Rige.

§ 45.

antaget.

§ 46.

antaget.

§ 47.

antaget.

³⁴ Strøket: Statsraad

efterladt nogen skriftlig Bestemmelse, fastsættes paa den i §§ 9 og 42 foreslaaede Maade. Det bør være en ufravigelig Regel, at den umyndige Konge gives tilstrækkelig Underviisning i det norske Sprog.

§ 48.

Er den mandlige Kongestamme uddød, og ingen Thronfølger udkaaret, da skal en ny Kongeæt vælges paa den i § [-]¹⁸ 8 foreskrevne Maade. Imidlertid forholdes med den udøvende Magt efter § 41.

§ 49.

forbliver som i Grundloven.

§ 50.

vedbliver som i Grundloven; dog tillægges, efter de Ord: have været bosatte i Landet i 5 Aar – ”opholde sig der”.

§ 51.

Ligelydende med den 42de § i Forslaget, dog at de Ord ”Kongen og”, i Slutningen, udelades.

§ 52.

bliver uforandret efter Grundloven.

§ 53.

ligeledes.

§ 54.

§ 48.

antaget.

§ 49.

antaget.

§ 50.

antaget.

§ 51 Da Storthinget har besluttet, at det ikke kan aflægge Eed paa Nationens Vegne, maae de Kongl. Commissarier vedblive deres Paastand at disse Ord blive staaende, hvilken de ingenlunde kunde frafalde. [-]³⁵

³⁶De Kongl. Commissarier erklærede den 3 Novbr. at de antage Eeden af Storthinget saaledes at dets Medlemmer aflægge Eeden til Kongen og Constitutionen i denne Qvalitet, [-]³⁷ Ordetn ”til Kongen” frafaldes altsaa, paa Grund deels af ovenstaaende Anmærkning, og deels med Hensyn til den afgivne Erklæring at Eeden til Constitutionen tillige indbefatter Eed til Kongen da [-]³⁸ Kongen er en integrerende Deel af Constitutionen hvilket ogsaa den 1ste § af Constitutionen udviser

§ 52 antaget.

§ 53.

antaget.

§ 54.

¹⁸ Strøket: 9

³⁵ Strøket: frem[?]

³⁶ Følgende tilføyd.

³⁷ Strøket: da de desuden blive pligtige som Embedsmænd, forsaavidt de ere saadanne, at aflægge hver for sig, Eed til Kongen og Constitutionen.

³⁸ Strøket: Høystbem[?]

ligeledes.		antaget.	
	§ 55.		
bliver uforandret efter Grundloven.			
	§ 56.		
ligeledes.			
	§ 57.		
ligeledes.		antaget.	
	§ 58.		
ligeledes.			
	§ 59.		
ligeledes.			
	§ 60.		
ligeledes.			
	§ 61.	antaget.	§ 61.
bliver uforandret efter Grundloven.			
	§ 62.	antaget.	§ 62.
ligeledes.			
	§ 63.	antaget.	§ 63.
ligeledes.			
	§ 64.		§ 64.
ligeledes.			
	§ 65.		
ligeledes.			
	§ 66.		
ligeledes.			
	§ 67.		67
ligeledes.		antagne	
	§ 68.		
forbliver som i Grundloven, dog med det Tillæg, at efter Ordet: Kjøbstæd tilføyes: ”i Riget”.		§ 68. 69. 70 antaget.	
	§ 69.		
ligeledes.			
	§ 70.		
ligeledes.			

<p>ligeledes. § 71.</p>	<p>antaget. § 71.</p>
<p>ligeledes. § 72.</p>	<p>antaget. § 72.</p>
<p>ligeledes. § 73.</p>	<p>antaget. § 73.</p>
<p>forbliver som i Grundloven. § 74.</p>	<p>antaget. § 74.</p>
<p>§ 75. Deri gjøres følgende Forandringer og Tillæg: litr. b. istædenfor: Statens sættes ”Rigets” – e. tillægges efter Ordet: Kongen ”og Vicekongen”. – f. at lade sig forelægge den i Norge værende Regjerings Protocol, og alle offentlige Indberetninger og Papirer, egentlige militaire Kommandisager undtagne, samt verificerede Afskrivter [-]¹⁹ eller Extracter af den norske Statsministers og de i Sverrig værende 2de norske Statsraaders Protocoller, eller de sammesteds fremlagte offentlige papirer. – h. de sidste Ord: være Embedsmænd, udgaae, og i deres Sted Sættes: ”beklæde andre Embeder end Vicekongens”. i øvrigt forbliver denne § som i Grundloven.</p>	<p>antaget. ved h ønskede de Kgl. Commissarier tilføjet ”for at meddele Oplysninger i Stats-Sager.” ved litr. l. fremlagde de Kgl. Commissarier deres Forslag derom.</p>
<p>forbliver som i Grundloven. § 76.</p>	<p>antaget. § 76</p>
<p>Efter Ordet: Kongen, tilføyes: ”om han er tilstæde, eller, i andet Fald, til Vicekongen, eller den norske Regjering med Anmodning, at erholde Kongens Sanction.” § 77.</p>	<p>antaget. § 77.</p>
<p>forbliver uforandret efter Grundloven. § 78.</p>	<p>antaget. § 78.</p>
<p>ligeledes. § 79.</p>	<p>antaget. § 79.</p>
<p>ligeledes. § 80.</p>	<p>antaget. § 80.</p>
<p>§ 81.</p>	<p>§ 81.</p>

¹⁹ Strøket: og

Alle Love, de i § 79 undtagne, udfærdiges i Kongens Navn, i det norske Sprog, under Norges Riges Seigl, og i følgende Udtrykke: Vi N. N. Gjøre Vitterligt, etc. ligelydende med Grundloven.

§ 82.
udgaaer af Grundloven.

§ 83.
forbliver som i Grundloven.

§ 84.
forbliver som i Grundloven.

§ 85.
ligeledes.

§ 86.
ligeledes.

§ 87.
ligeledes.

§ 88.
ligeledes.

§ 89.
bliver som den 78de § i Forslaget.

§ 90.
bliver uforandret efter Grundloven.

§ 91.
ligeledes.

§ 92.
ligeledes.

antaget.

§ 82.
udgaaer.

§ 83.
Litr. e. foreslaaes at udgaae.
De Kongelige Commissarier erklærede, at uagtet de troede at have Grund til at vente at denne af dem gjorte billige Proposition vilde have vundet Stortingets Bifald, saa kunde dog den fattede Beslutning ikke være til nogen Hinder for Sagens endelige Afgjørelse, og de ventede saaledes at Proclamationen af Hans Majestæts Udnævnelse til Konge ej længere vilde blive udsat men endnu i dag vorde fremmet da de i dette Tilfælde erklære Constitutionen, saaledes som den af Stortinget nu er besluttet ³⁹, at være fra Hans Majestæts Side antaget og vedkjendt .

§ 84.
antaget.

§ 85.
antaget.

§ 86.
antaget.

§ 87.
antaget.

§ 88.
antaget.

§ 89.
antaget.

§ 90.
antaget.

§ 91.
antaget.

§ 92.
antaget.

³⁹ Tilføyet: og med dem confereret

§ 93.
 Begyndelsen, saavel som litr. a. og b. blive uforandrede efter Grundloven. – c. forandres saaledes: eller som den 17de May 1814 havde stadigt Ophold i Riget, og have ikke vægret sig for at aflægge den Eed, at hævde Norges Selvstændighed.

Det øvrige af §en bliver uforandret.

§ 94.
 forbliver som i Grundloven.

§ 95.
 ligeledes.

§ 96.
 forbliver som i Grundloven.

§ 97.
 ligeledes.

§ 98.
 ligesaa.

§ 99.
 ligeledes.

§ 100.
 ligeledes.

§ 101.
 ligeledes.

§ 102.
 ligeledes.

§ 103.
 forbliver uforandret efter Grundloven.

§ 104.
 ligeledes.

§ 105.
 ligeledes.

§ 106.
 ligeledes.

§ 107.
 ligeledes.

§ 93.
 Istædet for Ordene ikke have vægret sig o. s. v. foreslaaes ”og som da ubetinget havde erklæret sig for norske Borgere” af § e – udgaer Ordene ”af Stor Thinget”.

§ 94.
 antaget.

§ 95.
 antaget.

§ 96 – 99 – antaget.

§ 100.
 antaget.

§ 101.
 antaget.

§ 102.
 antaget.

103 – 107 – antaget.

<p>§ 108. ligeledes.</p>	<p>antaget.</p>	<p>§ 108.</p>
<p>§ 109. Enhver Statens Borger er i Almindelighed lige forpligtet til, i en vis Tiid at værne om sit Fædreland, uden Hensyn til Fødsel eller Formue. – Denne Grundsætnings Anvendelse, og de Indskrænkninger, den bør undergaae, samt hvorvidt det er tjenlig for Riget, at Værnepligten ophører med det 25de Aar, overlades til første ordentlige Storthings Afgjørelse, efterat alle Oplysninger ere erhvervede ved en Committee. Imidlertid vedblive de nu gjeldende Bestemmelser.</p>	<p>antaget.</p>	<p>§ 109.</p>
<p>§ 110. Dens første Passus udgaaer og Begyndelsen bliver saaledes: Viser Erfaring, at denne Kongeriget Norges Grundlov bør forandres, etc. som i Grundloven.</p>	<p>antaget.</p>	<p>§ 110.</p>
<p>Som en ny §, der ved Redactionen [–]²⁰ vil blive at anbringe paa sit Sted i Grundloven, anmærkes Følgende: Alle forestillinger om norske Sager, saavel som de Expeditioner, hvilke i Anledning deraf skee, forfattes i det norske Sprog.</p>	<p>antaget.</p>	

²⁰ Strøket: b